

ΙΑΚΩΒΟΣ, Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Εδάφιο μνήμης: «Σεις είσθε φίλοι μου, εάν κάμνητε όσα εγώ σας παραγγέλω.» Ιωάννη 15/ιε' 14.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιωάν. 7/ζ' 2-5, Α' Κορ. 15/ιε' 5-7, Ιακ. 1/α' 3, 2/β' 5, Α' Πέτρ. 2/β' 9,10, Ματθ. 7/ζ' 24-27.

Υπάρχει μεγάλο χάσμα μεταξύ της σημερινής και της πρώτης Χριστιανικής εκκλησίας, όσον αφορά τη γνώση και την κουλτούρα. Συνεπώς, δεν είναι εύκολο να κατανοήσουμε πώς ήταν να ανήκεις στον Χριστιανισμό όπου υπήρχαν οι κατ' οίκον εκκλησίες, και οι περισσότεροι Χριστιανοί ήταν Ιουδαίοι που διώκονταν από τους ομοεθνείς τους. Η επιστολή του Ιακώβου μας δίνει την εικόνα του Ιουδαϊκού Χριστιανισμού πριν εξαφανιστεί μέσα από τις διαμάχες, και την περιθωριοποίηση των Ιουδαίων κατά την εκκλησία των Εθνικών, τον δεύτερο αιώνα και έπειτα.

Σε αντίθεση με τις άλλες επιστολές, δεν φαίνεται να υπάρχει κάποια κρίση ή άμεση ανάγκη σε κάποια τοπική εκκλησία που να αναγκάζει τον Ιακώβο να γράψει αυτήν την επιστολή. Αντιθέτως, η επιστολή απευθύνεται στην ευρύτερη κοινότητα των Χριστιανών, τους διασκορπισμένους (Ιακ. 1/α' 1).

Προτού εξετάσουμε την επιστολή, θα επιχειρήσουμε να μάθουμε κάποια πράγματα για τον συγγραφέα της. Αυτήν την εβδομάδα θα δούμε ποιος είναι ο Ιακώβος, και θα μάθουμε την ιστορία του. Επίσης θα δούμε ποια ήταν η σχέση του με τον Ιησού, και τι θέση είχε στην εκκλησία.

Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου

ΙΑΚΩΒΟΣ, Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Ο συγγραφέας αυτής της επιστολής θα πρέπει να ήταν γνωστός στην εκκλησία, επειδή δεν δίνονται ιδιαίτερες πληροφορίες για το άτομο του πέρα από αυτές που βρίσκουμε στην Ιακ. 1/α' 1: «Ίάκωβος, δούλος του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, προς τας δώδεκα φυλάς τας διεσπαρμένας, χαίρειν.» Και βάση αυτών των στοιχείων, μπορούμε εύκολα να τον ταυτοποιήσουμε. Στην Καινή Διαθήκη συναντάμε τέσσερα πρόσωπα με αυτό το όνομα: Τους δύο από τους δώδεκα μαθητές (Μάρκο 3/γ' 17,18), τον πατέρα του Ιούδα (όχι του Ισκαριώτη, αλλά του άλλου μαθητή, Λουκά 6/ς' 16), και τον έναν από τους αδελφούς του Ιησού (Μάρκο 6/ς' 3). Από τους τέσσερις αυτούς, μόνο ο αδελφός του Ιησού έζησε αρκετά και είχε εξέχουσα θέση στην εκκλησία για να γράψει αυτήν την επιστολή. Έτσι, πιστεύουμε ότι ο συγγραφέας της επιστολής είναι ο Ίάκωβος, ο αδελφός του Ιησού. Ως γιος μαραγκού (Ματθ. 13/ιγ' 55), είχε περισσότερες ευκαιρίες εκπαίδευσης από έναν απλό χωρικό. Η επιστολή του, φιλολογικά, είναι από τις πιο άρτια γραμμένες. Το λεξιλόγιό του είναι πλούσιο και με ρητορική ικανότητα, και οι αναφορές στην Παλαιά Διαθήκη μπορούν να ξεπεραστούν μόνο από την προς Εβραίους επιστολή. Επειδή το όνομά του είναι πρώτο στη λίστα των αδερφών του Ιησού, πιθανολογείται ότι ήταν ο πρεσβύτερος γιος. Άλλωστε το γεγονός ότι ο Ιησούς εμπιστεύτηκε τη φροντίδα της μητέρας Του στον Ιωάννη, τον αγαπητό Του μαθητή (Ιωάν. 19/ιθ' 26,27), φανερώνει ότι δεν ήταν γιος της Μαρίας, αλλά του Ιωσήφ από προηγούμενο γάμο.

Κατά τη διάρκεια της επίγειας διακονίας του Ιησού, διαβάζουμε ότι: «Και ότε ήκουσαν οι συγγενείς αυτού, εξήλθον διά να πιάσωσιν αυτόν, διότι έλεγον, Ότι είναι έξω εαυτού» (Μάρκο 3/γ' 21, δείτε επίσης Ιωάν. 7/ζ' 2-5). Τι μας δείχνουν αυτά τα εδάφια για το πώς αντιμετώπιζαν τον Ιησού οι συγγενείς Του; Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτό, εάν βρεθούμε κι εμείς παρεξηγημένοι από εκείνους που αγαπάμε;

«Η λαθεμένη αντίληψη που είχαν για το έργο του Μεσσία και η έλλειψη πίστης στη θεϊκή φύση του Ιησού είχαν ωθήσει τα αδέρφια Του να Τον πιέσουν να παρουσιαστεί δημόσια στο λαό κατά τη γιορτή της Σκηνοπηγίας.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 458,459.

Δευτέρα 29 Σεπτεμβρίου

ΙΑΚΩΒΟΣ, Ο ΠΙΣΤΟΣ

Διαβάστε Α' Κορ. 15/ιε' 5-7 και Πράξ. 1/α' 14. Τι αλλαγές βλέπουμε να έγιναν στον Ιάκωβο;

.....
.....
.....

Μετά την ανάστασή Του, ο Ιησούς εμφανίστηκε σε πολλούς, συμπεριλαμβανομένου του Πέτρου και άλλων μαθητών. Έπειτα, εμφανίστηκε σε περισσότερους από πεντακόσιους ανθρώπους. Προφανώς, ο Ιάκωβος δεν ήταν μεταξύ τους, γιατί ο Ιησούς εμφανίζεται σ' αυτόν προσωπικά και η συνάντηση αυτή αναφέρεται ξεχωριστά. Δεν αναφέρεται το τι συνέβη, ωστόσο θα πρέπει να είχε μεγάλη επίδραση στον Ιάκωβο, ο οποίος έγινε πιστός ακόλουθος του Ιησού και ισχυρός ηγέτης της εκκλησίας.

Τι άλλο γνωρίζουμε για τον Ιάκωβο; Πράξ. 12/ιβ' 16,17, 15/ιε' 13,14,19, Πράξ. 21/κα' 17-19, Γαλ. 1/α' 18,19, 2/β' 9.

.....
.....
.....
.....

Ο Ιάκωβος απέκτησε σύντομα σημαντική θέση στην εκκλησία της Ιερουσαλήμ. Μετά την απελευθέρωσή του από τη φυλακή με τη βοήθεια του αγγέλου (44 μ.Χ.), ο Πέτρος θέλησε να ενημερώσει τον Ιάκωβο για το τι είχε συμβή (Πράξ. 12/ιβ' 17). Πέντε χρόνια αργότερα, ο Ιάκωβος, ως πρόεδρος, ανακοίνωσε την απόφαση του Συμβουλίου στην Ιερουσαλήμ. Ο Παύλος τον αναφέρει πρώτο, πριν από τον Πέτρο και τον Ιωάννη, στη λίστα των «στύλων» της Ιερουσαλήμ (Γαλ. 2/β' 9). Μερικά χρόνια αργότερα (58 μ.Χ.), όταν ο Παύλος έφερε τις προσφορές για τους φτωχούς στην Ιερουσαλήμ, όλοι οι εκπρόσωποι των εκκλησιών έδωσαν τις προσφορές στον Ιάκωβο (Ε. Χουάιτ, *Sketches From the Life of Paul*, σ. 208,209).

Ο Ιάκωβος φαίνεται να έχαιρε την εκτίμηση των Χριστιανών ακόμη και μετά το θάνατο των αποστόλων. Μάλιστα υπάρχουν πολλοί θρύλοι για την ευλάβειά του, και έμεινε γνωστός ως «Ιάκωβος, ο Δίκαιος». Έτσι, αν και αρχικά αμφέβαλλε για τον Ιησού, εξελίχθηκε σε έναν πνευματικό γίγαντα της πρώτης εκκλησίας.

Ο ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Δυστυχώς, εξαιτίας του Λούθηρου, πολλοί Χριστιανοί απέτυχαν να δουν το σημαντικό μήνυμα που εμπεριέχει η επιστολή του Ιακώβου. Χωρίς να θέλουμε να υποτιμήσουμε τη συνεισφορά του Λούθηρου στην εκκλησία, πρέπει να θυμόμαστε ότι «η Μεταρρύθμιση δεν σταμάτησε με τον Λούθηρο αλλά πρόκειται να συνεχιστεί μέχρι το τέλος της ιστορίας του κόσμου... υπήρχαν σημαντικές αλήθειες τις οποίες δεν κατόρθωσαν να ανακαλύψουν και σοβαρές πλάνες τις οποίες δεν αποκήρυξαν.» Ε. Χουάιτ, Η Ιστορία της Απολύτρωσης, σ. 275. Έτσι, υπήρχε ανάγκη για τη Μεγάλη Αφύπνιση με τον Jonathan Edwards, τον George Whitefield και τους αδερφούς Wesley, οι οποίοι ξεκίνησαν και το κίνημα των Μεθοδιστών και εστίασαν στο ζωτικό ρόλο του αγιασμού στην Χριστιανική ζωή. Το έργο της μεταρρύθμισης συνεχίστηκε με τη Δεύτερη Αφύπνιση, όπου ο Θεός κάλεσε τους Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας να κηρύξουν την τριπλή αγγελία. Αυτό το παγκόσμιο μήνυμα κηρύττεται από ανθρώπους που είναι πλήρεις Αγίου Πνεύματος, «φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού» (Αποκ. 14/ιδ' 12).

Διαβάστε Ιάκ. 1/α' 3, 2/β' 5, 22, 23, 5/ε' 15. Πώς ενεργεί η πίστη σύμφωνα με αυτά τα εδάφια; Πώς είναι να ζεις με πίστη; Πώς δείχνουν ότι η πίστη δεν είναι απλώς μία διανοητική;

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Η λέξη «πίστη» και οι συνώνυμες της αναφέρονται 19 φορές σ' αυτήν τη σύντομη επιστολή. Περισσότερες από τις αναφορές στα έργα και τη δικαίωση. Για την ακρίβεια, η σημασία της πίστης σε σχέση με τις δοκιμασίες και την αίτηση για σοφία φαίνεται από την αρχή του πρώτου κεφαλαίου (εδ. 3,6). Αυτό δείχνει ότι ο Ιάκωβος δεν έγραφε απλώς στους πιστούς, αλλά περίμενε να δείξουν και την ανάλογη πίστη. Γιατί η πραγματική πίστη θα εκδηλωθεί στη ζωή και στον χαρακτήρα του πιστού.

ΣΚΕΨΗ: Τι κάνετε σε καθημερινή βάση που δείχνει την πίστη σας; Πώς μπορείτε να εκδηλώσετε πίστη ακόμη και στα «μικρά» πράγματα;

Τετάρτη 1 Οκτωβρίου

«ΤΑΣ ΔΩΔΕΚΑ ΦΥΛΑΣ ΤΑΣ ΔΙΕΣΠΑΡΜΕΝΑΣ»

Διαβάστε Ιακ. 1/α' 1, Πράξ. 11/ια' 19-21 και Α' Πέτρ. 2/β' 9,10. Ποιες είναι αυτές οι δώδεκα φυλές και γιατί διασπάρθηκαν;

.....
.....
Όπως είδαμε, η επιστολή του Ιακώβου απευθύνεται σε όλους τους πιστούς. Αρχικά το έργο του ευαγγελίου εστίαζε στην Ιερουσαλήμ (Λουκά 24/κδ' 47). Λόγω όμως του διωγμού, ο οποίος αποκορυφώθηκε με τον λιθοβολισμό του Στεφάνου, οι πιστοί διασκορπίστηκαν και ο σπόρος του ευαγγελίου έπεσε και στις γύρω πόλεις και επαρχίες της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας.

Σύμφωνα με τις Πράξ. 11/ια' το ευαγγέλιο διαδόθηκε από πολύ νωρίς στους Εθνικούς ξεκινώντας από την Αντιόχεια. Έτσι, πιθανόν «οι δώδεκα φυλές» να αντιπροσωπεύουν το σύνολο των Χριστιανών. Δεν φαίνεται να υπήρχαν συναθροίσεις βάση εθνικότητας, γι' αυτό και το Συμβούλιο στην Ιερουσαλήμ έπρεπε να αποφασίσει εάν οι προσήλυτοι Εθνικοί έπρεπε πρώτα να κάνουν περιτομή πριν γίνουν Χριστιανοί (Πράξ. 15/ιε' 1-6).

Διαβάστε Πράξ. 15/ιε' 13-21. Πώς κατονομάζει ο Ιάκωβος το πρόβλημα που είχε η πρώτη εκκλησία;

.....
.....
Η λύση για την διατήρηση της ενότητας στην εκκλησία επιτυγχάνεται μέσα από την Αγία Γραφή: Ο Ιάκωβος αναφέρεται στην προφητεία του Αμώς για την αποκατάσταση και την επέκταση του Ισραήλ όπου θα συμπεριλαμβάνονταν και Εθνικοί (Πράξ. 15/ιε' 16,17), ένα διάταγμα που βασιζόταν στο Μωσαϊκό νόμο για τους αλλοεθνείς (Λευιτ. 18-20/ιθ'-κ'). Ο Ιάκωβος τους αποκαλεί «δώδεκα φυλάς», για να τους υπενθυμίσει την ταυτότητά τους ως κληρονόμοι της υπόσχεσης του Αβραάμ. Παρομοίως, ο Πέτρος αναφέρεται στους Χριστιανούς ως «έθνος άγιον» (Α' Πέτρ. 2/β' 9, συγκρίνετε με Έξ. 19/ιθ' 5,6), αλλά και «δισπαρμένους» (Α' Πέτρ. 1/α' 1), ένας όρος που έδειχνε στους Ιουδαίους που ζούσαν έξω από τα γεωγραφικά σύνορα του Ισραήλ (δείτε Ιωάν. 7/ζ' 35).

ΣΚΕΨΗ: Μία εκκλησία που είναι διασπαρμένη! Παρά τις πολιτισμικές, κοινωνικές και εθνικιστικές διαφορές που υπάρχουν ανάμεσά μας, τι είναι εκείνο που ενώνει τους Αντιβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας στον Χριστό;

Ο ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ

Ο Ιάκωβος είχε την ευκαιρία να παρατηρήσει τον Ιησού στην παιδική, εφηβική, και ενήλικη ζωή Του. Δεν δέχτηκε απλώς τον Ιησού ως Μεσσία, αλλά έγινε και ηγέτης της Χριστιανικής εκκλησίας στην Ιερουσαλήμ. Παρόλα αυτά δεν αποκαλεί τον εαυτό του αδελφό, αλλά «δούλο» του Ιησού (Ιάκ. 1/α' 1). Ο Ιάκωβος έμαθε την ταπεινοφροσύνη και απέκτησε αληθινή σοφία. Δεν πρέπει να μας εκπλήσσει το γεγονός ότι στην επιστολή του υπάρχουν τόσο σημαντικά θέματα (δείτε Ιάκ. 1/α' 9-11, 21, 3/γ' 13-18, 4/δ' 6-10).

Συγκρίνετε τις παρακάτω περικοπές και βρείτε τα κοινά του σημεία:

Ιάκ. 1/α' 22 με Ματθ. 7/ζ' 24-27.....

.....

.....

.....

Ιάκ. 3/γ' 12 με Ματθ. 7/ζ' 16.....

.....

.....

.....

Ιάκ. 4/δ' 12 με Ματθ. 7/ζ' 1.....

.....

.....

.....

Η στενή σχέση μεταξύ της επιστολής του Ιακώβου και της Επί του Όρουσ Ομιλίας είναι εμφανής. «Η επιρροή του Ιησού είναι διάχυτη στις διδασκαλίες του Ιακώβου.» Peter H. Davis, *The Epistle of James*, σ. 50.

Συγκρίνοντας προσεκτικά την επιστολή του Ιακώβου με τα Ευαγγέλια, θα δούμε πως η επιστολή δεν εξαρτάται από αυτά. Ο Ιάκωβος γράφει έχοντας μία άμεση και προσωπική σχέση με τις διδασκαλίες του Ιησού, οι οποίες ενέπνεαν τους ακροατές Του να έχουν πίστη και να την εξασκούν. Κατά τη διάρκεια της μελέτης μας αυτήν την τριμηνία θα δούμε μία παρόμοια προσέγγιση. Ο Ιάκωβος δεν ικανοποιείται με μία αδύναμη και άκαρπη πίστη. Όπως θα δούμε την επόμενη εβδομάδα, στο πρώτο μέρος της επιστολής κυριαρχεί το θέμα της πίστης και ο Ιάκωβος δείχνει το πόσο σημαντική είναι για να διατηρηθεί ζωντανή η σχέση μας με τον Χριστό.

ΣΚΕΨΗ: Αναλογιστείτε πόσο μεγάλη και πραγματική είναι η πίστη σας. Πόσο αληθινή και βαθιά είναι; Είναι ικανή για να ζήσετε μία Χριστιανική ζωή; Τι μπορείτε να κάνετε, και ποιες επιλογές σας θα βοηθήσουν να ισχυροποιηθεί η πίστη σας;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Τα αδέρφια Του πολλές φορές εξωτερικούσαν την παμπάλαια, ξεπερασμένη νοοτροπία των Φαρισαίων και πίστευαν ότι μπορούσαν να Τον διδάξουν – Αυτόν που ήταν γνώστης κάθε αλήθειας και κατανοούσε όλα τα μυστήρια. Κατέκριναν αδίστακτα κάθε τι που οι ίδιοι δεν μπορούσαν να εννοήσουν. Τον έλεγχαν διαρκώς με τις επιπλήξεις τους και η ψυχή Του θλίβονταν και υπέφερε. Ομολογούσαν πίστη στον Θεό και νόμιζαν ότι υπερασπιζόνταν το Θεό, τη στιγμή που ο Θεός κυκλοφορούσε ανάμεσά τους ενσαρκωμένος και αυτοί δεν Τον γνώριζαν. Αυτά τα πράγματα έκαναν το μονοπάτι Του δυσκολοδιάβατο, γεμάτο αγκάθια. Τόσο υπέφερε ο Χριστός από την παρανόηση μέσα στο δικό Του σπίτι, που έβρισκε ανακούφιση να βρίσκεται σε περιβάλλον απαλλαγμένο από αυτή.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ σ. 298, 299.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Η επιστολή του Ιακώβου είναι ένα εγχειρίδιο της έμπρακτης Χριστιανικής ζωής. Πιστεύεται ότι είναι το πρώτο βιβλίο της Καινής Διαθήκης (υπολογίζεται ότι γράφτηκε μεταξύ 44 – 49 μ.Χ). Πέρα από το θεολογικό του περιεχόμενο, μας δείχνει πώς να ζήσουμε τη Χριστιανική ζωή. Γιατί είναι σημαντικό το να ζούμε αυτά που πιστεύουμε; Για παράδειγμα, τι είναι καλύτερο: Να τηρεί κάποιος σωστά και ειλικρινά την Κυριακή ως αγία ημέρα του Κυρίου, ή κάποιος να ξέρει ότι το Σάββατο είναι η αγία ημέρα του Κυρίου αλλά να μην την «τηρεί» σωστά και ειλικρινά;
2. Όπως είδαμε, ο Ιάκωβος ήταν αδελφός του Ιησού. Ο Θεός και Δημιουργός των πάντων, έγινε άνθρωπος σαν κι εμάς και είχε αδέρφια. Πώς αυτό μας βοηθάει να δούμε το πώς γεφυρώθηκε το χάσμα μεταξύ του έκπτωτου κόσμου μας και του ουρανού; Τι έκανε ο Θεός προκειμένου να σώσει την αμαρτωλή ανθρωπότητα; Πώς μας βοηθάει η ανθρώπινη φύση του Χριστού να καταλάβουμε τη νίκη μας κατά της αμαρτίας, και μας διαβεβαιώνει ότι ο Θεός κατανοεί τις θλίψεις και τις δοκιμασίες μας;
3. Στο μάθημα αυτής της εβδομάδας είδαμε ότι η ταπεινοφροσύνη είναι ένα από τα θέματα που διαπραγματεύεται η επιστολή του Ιακώβου. Γιατί η ταπεινοφροσύνη είναι τόσο σημαντική στη Χριστιανική ζωή; Πώς είναι δυνατόν, μπροστά στη σταυρική θυσία που έγινε για μας, να έχουμε αλαζονική συμπεριφορά και να εξυψώνουμε τον εαυτό μας, κυρίως σε πνευματικά θέματα;

Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

